

LAW ENFORCEMENT

Extradition

**Treaty Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and KOSOVO**

Signed at Pristina March 29, 2016

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966
(80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

“ . . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof.”

KOSOVO

Law Enforcement: Extradition

Treaty signed at Pristina March 29, 2016.

Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate January 17, 2017 (Treaty Doc. 115-2,
115th Congress, 1st Session).

Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
March 20, 2018 (Senate Executive Report No. 115-5,
115th Congress, 2d Session).

Advice and consent to ratification by the Senate July 26, 2018.

Ratified by the President December 20, 2018.

Ratified by Kosovo April 4, 2016.

Exchange of instruments of ratification at Pristina
June 13, 2019.

Entered into force June 13, 2019.

EXTRADITION TREATY

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOSOVO

TABLE OF CONTENTS

Preamble

Article 1 Obligation to Extradite

Article 2 Extraditable Offenses

Article 3 Political and Military Offenses

Article 4 Prior Prosecution

Article 5 Lapse of Time

Article 6 Punishment

Article 7 Extradition Procedures and Required Documents

Article 8 Admissibility of Documents

Article 9 Translation

Article 10 Provisional Arrest

Article 11 Decision and Surrender

Article 12 ... Deferral of Extradition Proceedings and Deferred or Temporary Surrender

Article 13 Requests for Extradition or Surrender Made by Several States

Article 14 Seizure and Surrender of Items

Article 15 Rule of Specialty

Article 16 Waiver and Simplified Extradition

Article 17 Transit

Article 18 Representation and Expenses

Article 19 Consultation

Article 20 Application

Article 21 Ratification and Entry into Force

Article 22 Termination

The Government of the United States of America and the Government of the Republic of Kosovo (hereinafter referred to as "the Parties"),

Recalling the Treaty between the United States of America and the Kingdom of Servia for the Mutual Extradition of Fugitives from Justice, signed at Belgrade on October 25, 1901,

Noting that the Parties currently apply the terms of that Treaty, and

Desiring to provide for more effective cooperation between the Parties to combat crime, and, for that purpose, to conclude a new treaty for the extradition of offenders,

Have agreed as follows:

Article 1

Obligation to Extradite

1. Pursuant to the provisions of this Treaty, the Parties agree to extradite to each other persons sought by authorities in the Requesting State for prosecution or for imposition or service of a sentence for an extraditable offense.
2. The obligations in paragraph 1 shall apply regardless of nationality, including with respect to the extradition of nationals of the Requested State.

Article 2

Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both States by deprivation of liberty for a maximum period of more than one year or by a more severe penalty.
2. An attempt or a conspiracy to commit, or participation in the commission of any offense described in paragraph 1 of this Article, shall be extraditable pursuant to the provisions of this Treaty.
3. For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense:
 - (a) whether or not the laws in the Requesting and Requested States place the acts or omissions constituting the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology;
 - (b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires the showing of certain matters merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court, including but not limited to interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce; or
 - (c) in cases relating to offenses involving fraud or evasion of obligations with respect to taxes, customs duties, or controls on the import or export of commodities or currency, whether or not the laws of the Requesting and Requested States provide for the same sort of taxes or duties or for controls on the same sorts of commodities or on the same amounts of currency.
4. If the offense has been committed outside the territory of the Requesting State, extradition shall be granted if the laws in the Requested State provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances. If the laws in the Requested State do not provide for punishment of an offense committed outside of its territory in similar circumstances, the competent authority of the Requested State, which for the United States shall be the executive authority, may grant extradition in its discretion provided that all other requirements of this Treaty are met.
5. Requests for extradition shall not be refused based solely on the grounds that the location of the commission of the offense is in the Requested State.

6. If extradition has been granted for an offense specified in paragraphs 1 or 2, it shall also be granted for any other offense specified in the request even if the latter offense is punishable by a maximum of one year's deprivation of liberty or less, provided that all other requirements for extradition are met.

7. When the request is for enforcement of the sentence of a person convicted of an extraditable offense, the deprivation of liberty remaining to be served must be at least four months.

Article 3

Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is a political offense.

2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered political offenses:

- (a) an offense for which both the Requesting and Requested States have the obligation pursuant to a multilateral international agreement to extradite the person sought or to submit the case to their competent authorities for the purpose of prosecution;
- (b) murder, manslaughter, malicious wounding, inflicting grievous bodily harm, assault with intent to cause serious physical injury, and serious sexual assault;
- (c) an offense involving kidnapping, abduction, or any form of unlawful detention, including the taking of a hostage;
- (d) an offense involving placing, using, threatening the use of, or possessing an explosive, incendiary, or destructive device, or a biological, chemical, or radiological agent, where such device or agent is capable of endangering life, causing substantial bodily harm, or causing substantial property damage; and
- (e) a conspiracy or attempt to commit any of the foregoing offenses, or aiding or abetting a person who commits or attempts to commit such offenses.

3. Notwithstanding the terms of paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the competent authority of the Requested State, which for the United States shall be the executive authority, determines that the request for extradition was politically motivated.

4. The competent authority of the Requested State, which for the United States shall be the executive authority, may refuse extradition for offenses under military law that are not offenses under ordinary criminal law.

Article 4

Prior Prosecution

1. Extradition shall be denied when the person sought has been convicted or acquitted in the Requested State for the offense for which extradition is requested.
2. For purposes of this Article, a person shall not be considered to have been convicted or acquitted where the competent authorities of the Requested State:
 - (a) have decided not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested;
 - (b) have decided to discontinue any criminal proceedings which have been instituted against the person sought for those acts; or
 - (c) are still investigating or otherwise proceeding against the person sought for the same acts for which extradition is sought.
3. When the Requested State has an agreement on recognition and enforcement of criminal judgments with a third state, extradition may be denied when the person sought has been convicted or acquitted in that third state for the offense for which the extradition was requested.

Article 5

Lapse of Time

The decision by the Requested State whether to grant a request for extradition shall be made with regard only to the law of the Requesting State concerning lapse of time and not to the Requested State's law concerning lapse of time. A statement by the Requesting State on its law concerning lapse of time shall be given conclusive effect by the Requested State.

Article 6

Punishment

When the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and not punishable by death under the laws in the Requested State, the Requested State may refuse extradition unless the Requesting State provides the Requested State with an assurance that the death penalty shall not be imposed on the person sought or, if for procedural reasons such an assurance cannot be provided by the Requesting State, with an assurance that the death penalty, if imposed, shall not be carried out. If the Requesting State provides an assurance pursuant to this Article, the Requested State shall grant the extradition, and the Requesting State shall comply with the assurance.

Article 7

Extradition Procedures and Required Documents

1. All requests for extradition shall be submitted through the diplomatic channel.
2. All requests shall be supported by:
 - (a) documents, statements, or other types of information that describe the identity, nationality, and probable location of the person sought;
 - (b) information describing the facts of the offense and the procedural history of the case;
 - (c) the text of the law or laws describing the offense or offenses for which extradition is requested and the applicable penalty or penalties;
 - (d) a statement describing any time limit in the Requesting State on the prosecution or imposition or service of a sentence; and
 - (e) the documents, statements, or other types of information specified in either paragraph 3 or paragraph 4 of this Article, as applicable.
3. In addition to the requirements in paragraph 2 of this Article, a request for extradition of a person who is sought for prosecution shall also be supported by:
 - (a) a copy of the warrant or order of arrest or detention issued by a judge or other competent authority;
 - (b) a copy of the charging document, if any; and
 - (c) such information as would provide a reasonable basis to believe that the person sought committed the offense or offenses for which extradition is requested.
4. In addition to the requirements in paragraph 2 of this Article, a request for extradition relating to a person who is sought for imposition or service of a sentence shall also be supported by:
 - (a) a copy of the judgment of conviction, or, if a copy is not available, a statement by a judicial or other competent authority that the person has been convicted or found guilty;
 - (b) information establishing that the person sought is the person to whom the finding of guilt refers; and
 - (c) if the person has been sentenced, a copy of the sentence imposed or, if a copy is not available, a statement by a judicial or other competent authority stating what sentence was imposed, as well as a statement establishing to what extent the sentence has been carried out.
5. If the person sought has been convicted or found guilty in absentia, the Requesting State shall submit the information required in paragraphs 2, 3(c), and

4 of this Article and a statement satisfactory to the competent authority of the Requested State, which for the United States shall be the executive authority, regarding the circumstances under which the person was absent from the proceedings and the procedures, if any, that would be available to the person sought to have a new trial or other judicial review of the proceedings if the person were extradited.

6. If the Requested State requires additional information to enable it to decide on the request for extradition, the Requesting State may provide such information within such reasonable length of time as specified by the Requested State. Such supplementary information may be requested and furnished directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Kosovo.

7. When the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the Requested State to determine the extent to which the information can be protected by the Requested State. If the Requested State cannot protect the information in the manner sought by the Requesting State, the Requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 8

Admissibility of Documents

1. The documents, statements, and other types of information that accompany an extradition request shall be received and admitted as evidence in extradition proceedings if they bear the certificate or seal of the ministry or department of justice or ministry or department responsible for foreign affairs of the Requesting State.

2. Documents certified or authenticated pursuant to paragraph 1 of this Article shall not require further certification, authentication, or other legalization.

Article 9

Translation

All documents submitted under this Treaty by the Requesting State shall be accompanied by a translation into a language of the Requested State, unless otherwise agreed.

Article 10

Provisional Arrest

1. In case of urgency, the Requesting State may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the extradition request and supporting documents. A request for provisional arrest may be transmitted directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Kosovo. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) also may be used to transmit such a request.

2. The application for provisional arrest shall contain:

- (a) a description of the person sought and such other information as may be useful in identifying the person;
- (b) the location of the person sought, if known;
- (c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;
- (d) a description of the law(s) violated;
- (e) information concerning the warrant or order of arrest or detention; and
- (f) a statement that the extradition request and supporting documents will follow within the time specified in this Treaty.

3. The Requesting State shall be notified without delay of the provisional arrest or the reasons for any inability to proceed with the request.

4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of sixty (60) days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the executive authority of the Requested State has not received the extradition request and supporting documents required in Article 7.

5. If the person whose extradition is sought is held under provisional arrest by the Requested State, the Requesting State may satisfy its obligation to transmit its request for extradition and supporting documents through the diplomatic channel pursuant to Article 7, by submitting the request and documents to the Embassy of the Requested State located in the Requesting State. In that case, the date of receipt of such request by the Embassy shall be considered to be the date of receipt by the Requested State for purposes of applying the time limit that must be met under Paragraph 4 of this Article to enable the person's continued detention.

6. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent re-arrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 11

Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State through the diplomatic channel and otherwise as appropriate of its decision on the request for extradition.

2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide copies of the pertinent judicial decisions upon request.

3. If the request for extradition is granted, the executive authorities of the Requesting and Requested States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought.

4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State by the Requesting State within the time prescribed by the law of the Requested State, the person sought may be discharged from custody, and the Requested State, in its discretion, may subsequently refuse extradition for the same offense.

Article 12

Deferral of Extradition Proceedings and Deferred or Temporary Surrender

1. When the person whose extradition is sought is being proceeded against in the Requested State, that State may defer the extradition proceedings against the person sought until its own proceedings have been concluded.

2. When the extradition proceedings have been concluded and the request for extradition has been granted, but the person sought is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested State, that State may:

- (a) defer the surrender of the person sought until the proceedings have been concluded or until the sentence has been served; or
- (b) temporarily surrender the person to the Requesting State for the purpose of prosecution.

3. In the case of deferred surrender, the person may be kept in custody until surrendered.

4. A person temporarily surrendered shall be kept in custody in the Requesting State and shall be returned to the Requested State after the conclusion of the Requesting State's proceedings against that person, in accordance with any conditions that may be agreed to by the Parties. The return of the person to the Requested State shall not require any further extradition request or proceedings. The time spent in custody in the territory of the Requesting State pending prosecution in that State may be deducted from the time remaining to be served in the Requested State in accordance with the law of the Requested State.

Article 13

Requests for Extradition or Surrender Made by Several States

If the Requested State receives requests from the Requesting State and from any other State or States for the extradition or surrender of the same person, either for the same offense or for different offenses, the executive authority of the Requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person. In making its decision, the Requested State shall consider all relevant factors, including, but not limited to:

- (a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
- (b) the place where each of the offenses was committed;
- (c) the respective interests of the Requesting States;
- (d) the seriousness of the offenses;

- (e) the nationality of the victim;
- (f) the possibility of any subsequent extradition between the Requesting States; and
- (g) the chronological order in which the requests were received from the Requesting States.

Article 14

Seizure and Surrender of Items

1. To the extent permitted under its law, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all items that are connected with any offense for which extradition is sought or that may be required as evidence in the Requesting State. The items mentioned in this Article may be surrendered even when the extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought.
2. The Requested State may condition the surrender of the items upon satisfactory assurances from the Requesting State that the items will be returned to the Requested State as soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such items, if they are required as evidence in the Requested State.
3. The rights of third parties in such items shall be duly respected in accordance with the laws of the Requested State.

Article 15

Rule of Specialty

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting State except for:
 - (a) any offense for which extradition was granted, or a differently denominated offense carrying the same or lesser penalty and based on the same facts as the offense for which extradition was granted, provided such offense is extraditable, or is a lesser included offense;
 - (b) any offense committed after the extradition of the person; or
 - (c) any offense for which the competent authority of the Requested State, which for the United States shall be the executive authority, consents to the person's detention, trial, or punishment. For the purpose of this subparagraph:
 - (i) the Requested State may require the submission of the documentation called for in Article 7; and
 - (ii) the person extradited may be detained by the Requesting State for 90 days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed.

2. A person extradited under this Treaty may not be the subject of onward extradition or surrender for any offense committed prior to extradition unless the Requested State consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the onward extradition or surrender of that person, if:

- (a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it; or
- (b) that person does not leave the territory of the Requesting State within 20 days of the day that person is free to leave.

4. The provisions of this Article do not apply in the case of a waiver of extradition under Article 16, subparagraph (a).

Article 16

Waiver and Simplified Extradition

The Requested State may expedite the transfer of the person sought to the Requesting State:

- (a) when the person sought waives extradition, and in such case the competent judicial authority before whom such waiver is made may direct the transfer of the person to the Requesting State without further proceedings; or
- (b) when the person sought consents to extradition or to a simplified extradition proceeding, and in such case the Requested State may surrender the person as expeditiously as possible.

Article 17

Transit

1. Either State may authorize transportation through its territory of a person being surrendered to the other State by a third State or from the other State to a third State for purposes of prosecution or imposition or service of a sentence. A request for transit shall be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Kosovo. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may also be used to transmit such a request. The request for transit shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit shall be detained in custody during the period of transit.

2. Authorization is not required when air transportation is used by one State and no landing is scheduled on the territory of the other State. If an unscheduled landing does occur, the State in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit pursuant to paragraph 1. The State in which the unscheduled landing occurs shall take all measures necessary to prevent the person from absconding until the transit is effected, as long as any transit request required is received within 96 hours of the unscheduled landing.

Article 18

Representation and Expenses

1. The Requested State shall advise, assist, appear in court on behalf of, and represent the interests of the Requesting State in any proceedings arising out of a request for extradition.
2. The Requesting State shall pay all the expenses related to the translation of extradition documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State in connection with the extradition proceedings.
3. Neither State shall make any pecuniary claim against the other State arising out of the arrest, detention, examination, or surrender of persons under this Treaty.

Article 19

Consultation

The United States Department of Justice and the Ministry of Justice of the Republic of Kosovo may consult with each other directly in connection with individual cases and in furtherance of efficient implementation of this Treaty.

Article 20

Application

This Treaty shall apply to offenses committed before as well as after the date it enters into force.

Article 21

Ratification and Entry into Force

1. This Treaty shall be subject to ratification; the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.
2. This Treaty shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification.
3. Upon its entry into force, this Treaty shall supersede, as between the Parties, the Treaty Between the United States of America and the Kingdom of Servia for the Mutual Extradition of Fugitives from Justice, signed at Belgrade on October 25, 1901 (the "1901 Treaty"), with respect to all requests for extradition submitted to the Requested State on or after that date, and shall apply to all pending requests made under the 1901 Treaty except as provided in paragraph 4 of this Article.
4. The provisions of the 1901 Treaty relating to required documents and the admissibility and translation of documents shall apply to any extradition proceedings in which the extradition request and supporting documents have already been submitted to the Requested State at the time this Treaty enters into force.

Article 22

Termination

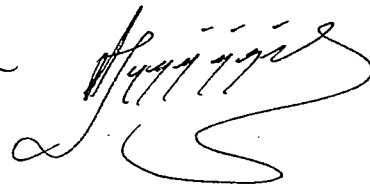
Either Party may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other Party through the diplomatic channel, and the termination shall be effective six months after the date of such notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized, have signed this Treaty.

DONE at Pristina, this 29th day of March, 2016, in duplicate, in the English, Albanian, and Serbian languages, each text being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF KOSOVO:

TRAKTAT MBI EKSTRADIMIN

NDËRMJET

QEVERISË SË SHTETEVE TË BASHKUARA TË AMERIKËS

DHE

QEVERISË SË REPUBLIKËS SË KOSOVËS

PËRMBAJTJA

Preambula

- Neni 1 Obligimi për Ekstradim
- Neni 2 Veprat Penale të Ekstradueshme
- Neni 3 Veprat Penale Politike dhe Ushtarake
- Neni 4 Ndjekja Penale e Mëparshme
- Neni 5 Parashkrimi
- Neni 6 Dënimi
- Neni 7 Procedurat e Ekstradimit dhe Dokumentet e Kërkuara
- Neni 8 Pranueshmëria e Dokumenteve
- Neni 9 Përkthimi
- Neni 10 Arrestimi i Përkohshëm
- Neni 11 Vendimi dhe Dorëzimi
- Neni 12 Shtyrja e Procedurave të Ekstradimit dhe Shtyrja ose Dorëzimi i Përkohshëm
- Neni 13 Kërkesat për Ekstradim apo Dorëzim të Parashtruara nga disa Shtete
- Neni 14 Konfiskimi dhe Dorëzimi i Sendeve
- Neni 15 Parimi i Specialitetit
- Neni 16 Heqja dorë dhe Ekstradimi i Thjeshtuar
- Neni 17 Transiti
- Neni 18 Përfaqësimi dhe Shpenzimet
- Neni 19 Konsultimi
- Neni 20 Kërkesa
- Neni 21 Ratifikimi dhe Hyrja në Fuqi
- Neni 22 Ndërprerja

Qeveria e Shteteve të Bashkuara të Amerikës dhe Qeveria e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme "Palët"),

Duke sjell ndër mend Traktatin ndërmjet Shteteve të Bashkuara të Amerikës dhe Mbretërisë së Serbisë për Ekstradimin e Ndërsjellë të të Arratisurve nga organet e Drejtësisë, të nënshkruar në Beograd më 25 tetor, 1901,

Duke vënë në dukje se palët aktualisht aplikojnë kushtet e atij Traktati, dhe

Duke marrë parasysh dëshirën për të siguruar bashkëpunim më të efektshëm ndërmjet Palëve në luftën ndaj krimit dhe me qëllim të arritjes së një traktati të ri për ekstradimin e kryerësve të veprave penale,

Janë pajtuar me sa vijon:

Neni 1

Obligimi për Ekstradim

1. Në përputhje me dispozitat e këtij Traktati, Palët bien dakord t'i ekstradojnë njëra tjetrës personat e kërkuar nga autoritetet e Shtetit Kërkues për ndjekje penale ose për shqiptim apo vuajtje të dënimit për një vepër penale të ekstradueshme.
2. Obligimet në paragrafin 1, duke përfshirë ekstradimin e shtetasve të Shtetit të Kërkuar, zbatohen pa marrë parasysh shtetësinë.

Neni 2

Veprat Penale të Ekstradueshme

1. Një vepër penale konsiderohet vepër penale e ekstradueshme në qoftë se është e dënueshme sipas ligjeve të të dyja Shteteve me privim nga liria për një periudhë maksimale prej më shumë se një viti apo me një dënim më të rëndë.
2. Përprjekja, konspiracioni apo pjesëmarrja në kryerjen e ndonjë vepre penale të përshkruar në paragrafin 1 të këtij neni është e ekstradueshme në pajtim me dispozitat e këtij Traktati.
3. Për qëllime të këtij neni, një vepër penale përbën vepër penale të ekstradueshme në rastet kur:
 - a) në ligjet e Shtetit Kërkues dhe Shtetit të Kërkuar veprimet ose mosveprimet që përbëjnë vepër penale janë vendosur apo nuk janë vendosur brenda të njëjtës kategori veprash penale apo e përshkruajnë veprën me të njëjtën terminologji;
 - b) vepra penale është ajo për të cilën ligji federal i Shteteve të Bashkuara kërkon shfaqjen e çështjeve të caktuara për qëllim të vendosjes së juridiksionit në një gjykatë federale të Shteteve të Bashkuara, duke përfshirë por jo kufizuar në transportin ndërshtetëror, ose përdorimin e postës apo mjeteve tjera që ndikojnë në tregtinë ndërshtetërore apo atë të jashtme; ose
 - c) në rastet që ndërlidhen me veprat penale që përfshijnë mashtrimin ose shmangien e detyrimeve në lidhje me taksat, detyrimet doganore, apo kontrollet mbi importin apo eksportin e mallrave ose të valutës, pa marrë parasysh nëse ligjet e Shtetit Kërkues dhe Shtetit të Kërkuar parashohin të njëjtat taksa, detyrime, apo kontrolle mbi të njëjtat lloje të mallrave ose të njëjtat shuma të valutave.
4. Në rastet kur vepra penale është kryer jashtë territorit të Shtetit Kërkues, ekstradimi duhet të jepet në qoftë se ligjet në Shtetin e Kërkuar parashohin ndëshkimin e një vepre penale të kryer jashtë territorit të saj në rrethana të ngjashme. Nëse ligjet në Shtetin e Kërkuar nuk parashohin dënim për një vepër penale të kryer jashtë territorit të saj në rrethana të ngjashme, autoriteti kompetent i Shtetit të Kërkuar, që për Shtetet e Bashkuara është autoriteti ekzekutiv, mund të lejojë ekstradimin në diskrecion të saj me kusht që të gjitha kërkesat e tjera të këtij Traktati janë përmbushur.

5. Kërkesat për ekstradim nuk refuzohen bazuar vetëm mbi bazën se lokacioni i kryerjes së veprës penale është në Shtetin e Kërkuar.

6. Nëse ekstradimi është lejuar për një vepër penale të përcaktuar në paragrafët 1 ose 2, ai gjithashtu do të jepet për çdo vepër tjetër të përcaktuar në kërkesë, edhe nëse vepra e fundit është e dënueshme me një maksimum prej një viti ose më pak privim nga liria, me kusht se të gjitha kërkesat e tjera për ekstradim janë plotësuar.

7. Kur kërkesa ka të bëjë me zbatim të dënimit të personit të dënuar për një vepër penale të ekstradueshme, pjesa e mbetur e privimit nga liria për t'u shërbyer duhet të jetë të paktën katër muaj.

Neni 3

Veprat Penale Politike dhe Ushtarake

1. Ekstradimi nuk do të lejohet nëse vepra penale për të cilën kërkohet ekstradimi është vepër penale politike.

2. Për qëllime të këtij Traktati, veprat e mëposhtme nuk konsiderohen veprat penale politike:

- (a) vepra penale për të cilat Shteti Kërkues dhe Shteti i Kërkuar kanë detyrim në bazë të një marrëveshjeje multilaterale ndërkombëtare për të ekstraduar personin e kërkuar apo për të paraqitur rastin tek autoritetet e tyre kompetente, me qëllim të ndjekjes penale;
- (b) vrasje, vrasje pa paramendim, plagosje me qëllim të keq, shkaktim i lëndimeve të rënda trupore, sulm me qëllim të shkakimit të lëndimeve të rënda fizike, dhe sulm të rëndë seksual;
- (c) vepra penale që përfshijnë kidnapimin, rrëmbimin, apo çdo formë të mbajtjes së paligjshme, duke përfshirë marrjen peng;
- (d) vepra penale që përfshijnë vendosje, përdorim, kërcënim me përdorim apo posedim të mjetit shpërthyes, pajisje zjarrvënëse apo shkatërruese, apo ndonjë element biologjik, kimik apo radiologjik, kur pajisja ose elementi i tillë mund të rrezikojë jetën, duke shkaktuar lëndim të rëndë trupor, ose duke shkaktuar dëme të konsiderueshme të pronës; dhe
- (e) komplot apo përpjekje për të kryer një nga veprat penale të sipërpërmendura, apo duke ndihmuar ose nxitur një person tjetër të kryejë ose tentojë të kryejë vepra të tilla.

3. Pavarësisht kushteve të parapara në paragrafin 2 të këtij neni, ekstradimi nuk do të lejohet nëse autoriteti kompetent i Shtetit të Kërkuar, që për Shtetet e Bashkuara është autoriteti ekzekutiv, përcakton se kërkesa për ekstradim është e motivuar politikisht.

4. Autoriteti kompetent i Shtetit të Kërkuar, që për Shtetet e Bashkuara është autoriteti ekzekutiv, mund të refuzojë ekstradimin për vepra penale sipas ligjit ushtarak të cilat nuk përbëjnë vepra penale sipas ligjit të zakonshëm penal.

Neni 4

Ndjekja Penale e Mëparshme

1. Ekstradimi duhet refuzuar në rastet kur personi i kërkuar është dënuar ose liruar nga akuzat në Shtetin e Kërkuar për veprën penale për të cilën kërkohet ekstradimi.
2. Për qëllime të këtij neni, personi nuk konsiderohet se është dënuar ose liruar nga akuzat në rastet kur autoritetet kompetente të Shtetit të Kërkuar:
 - (a) kanë vendosur të mos ndjekin penalisht personin e kërkuar për veprat për të cilat ekstradimi kërkohet;
 - (b) kanë vendosur të ndërpresin çdo procedurë penale të iniciuar ndaj personit të kërkuar për ato vepra; apo
 - (c) ende janë duke hetuar apo duke ndërmarrë veprime ndaj personit të kërkuar për veprat e njëjta për të cilat kërkohet ekstradimi.
3. Në rastet kur Shteti i Kërkuar ka marrëveshje për njohjen dhe zbatimin e vendimeve penale me një shtet të tretë, ekstradimi mund të refuzohet kur personi i kërkuar është dënuar ose liruar nga akuzat në atë shtet të tretë për veprën penale për të cilën është kërkuar ekstradimi.

Neni 5

Parashkrimi

Shteti i Kërkuar merr vendim për të aprovuar një kërkesë për ekstradim vetëm duke pasur parasysh ligjin e Shtetit Kërkues lidhur me periudhën parashkrimit, e jo ligjin e Shtetit të Kërkuar përse i përket parashkrimit. Shteti i Kërkuar i jep fuqi vendimtare deklaratës së Shtetit Kërkues lidhur me ligjin e tij në lidhje me periudhën e parashkrimit.

Neni 6

Dënimi

Në rastet kur vepra penale për të cilën kërkohet ekstradimi është e dënueshme me vdekje sipas ligjeve të Shtetit Kërkues, por nuk dënohet me vdekje sipas ligjeve të Shtetit të Kërkuar, Shteti i Kërkuar mund të refuzojë ekstradimin përveç nëse Shteti Kërkues i ofron Shtetit të Kërkuar garanci se ndaj personit të kërkuar nuk do të shqiptohet dënimi me vdekje, apo në qoftë se për arsye procedurale një garanci e tillë nuk mund të sigurohet nga Shteti Kërkues, me një garanci se dënimi me vdekje, edhe nëse shqiptohet, nuk do të ekzekutohet. Nëse Shteti Kërkues ofron garanci në pajtim me këtë nen, Shteti i Kërkuar do të bëjë ekstradimin dhe Shteti Kërkues duhet të veproj në përputhje me garancinë e ofruar.

Neni 7

Procedurat e Ekstradimit dhe Dokumentet e Kërkua

1. Të gjitha kërkesat për ekstradim duhet të paraqiten përmes kanaleve diplomatike.
2. Të gjitha kërkesat duhet të shoqërohen me:
 - (a) dokumente, deklarata, ose lloje tjera të informacionit që përshkruajnë identitetin, shtetësinë dhe vendndodhjen e mundshme të personit të kërkuar;
 - (b) informacion që përshkruan faktet e veprës penale dhe historinë procedurale të çështjes;
 - (c) ekstraktin e ligjit apo ligjeve që përshkruajnë veprën ose veprat penale për të cilën ekstradimi është kërkuar dhe dënimin apo dënimet e aplikueshme;
 - (d) një deklaratë që përshkruan ndonjë afat kohor në Shtetin Kërkues lidhur me ndjekjen penale, shqiptimin apo vuajtjen e dënimit; dhe
 - (e) sipas rastit, dokumentet, deklaratat, ose llojet tjera të informacionit të specifikuar në paragrafin 3 ose paragrafin 4 të këtij neni sipas zbatueshmërisë.
3. Përveç kërkesave të parapara në paragrafin 2 të këtij neni, kërkesa për ekstradim të personit i cili kërkohet për ndjekje penale po ashtu shoqërohet me:
 - (a) një kopje të urdhrit arrestit, apo urdhrit për paraburgim të lëshuar nga gjykatësi apo autoriteti tjetër kompetent;
 - (b) një kopje e aktit akuzues, nëse ekziston; dhe
 - (c) informacion i tillë duhet të sigurojë bazë të arsyeshme për të besuar se personi i kërkuar ka kryer veprën ose veprat penale për të cilën është kërkuar ekstradimi.
4. Përveç kërkesave të parapara në paragrafin 2 të këtij neni, kërkesa për ekstradim në lidhje me një person që kërkohet për shqiptim apo vuajtje të dënimit, duhet të shoqërohet edhe me:
 - (a) një kopje të vendimit mbi dënimin, ose, në qoftë se kopja nuk është në dispozicion, një deklaratë nga autoriteti gjyqësor apo autoriteti tjetër kompetent që dëshmon se personi është dënuar ose shpallur fajtor;
 - (b) Informacion që dëshmon se personi i kërkuar është personi të cilit i referohet faji; dhe
 - (c) nëse personi është dënuar, kopja e dënimit të shqiptuar, apo në qoftë se kopja nuk është në dispozicion, një deklaratë nga autoriteti gjyqësor ose autoriteti tjetër kompetent që dëshmon se çfarë dënimi është shqiptuar, si dhe një deklaratë që dëshmon se deri në çfarë mase është vuajtur dënimi.

5. Nëse personi i kërkuar është dënuar ose shpallur fajtor në mungesë, Shteti Kërkues dorëzon informacionin e kërkuar në paragrafët 2, 3.(c), dhe 4 të këtij neni dhe një deklaratë të pranueshme për autoritetin kompetent të Shtetit të Kërkuar, i cili për Shtetet e Bashkuara është autoriteti ekzekutiv, në lidhje me rrethanat në të cilat personi ka munguar nga seancat dhe procedurat gjyqësore", nëse ekzistojnë, e që do të jetë në dispozicion të personit të kërkuar që të ketë një gjykim të ri ose rishikim gjyqësor të procedurave nëse personi është ekstraduar.

6. Nëse Shteti i Kërkuar kërkon informata shtesë për t'ia mundësuar marrjen e vendimit lidhur me kërkesën për ekstradim, Shteti Kërkues mund të japë një informacion të tillë brenda një periudhe të arsyeshme kohore të përcaktuar nga Shteti Kërkuar. Informata të tilla shtesë mund të kërkojnë dhe ofrohen drejtpërdrejt ndërmjet Departamentit Amerikan të Drejtësisë dhe Ministrisë së Drejtësisë së Republikës së Kosovës.

7. Kur Shteti Kërkues parashikon dorëzimin e informatave veçanërisht të ndjeshme në mbështetje të kërkesës së saj për ekstradim, mund ta konsultoj Shtetin e Kërkuar për të përcaktuar shkallën në të cilën informacioni mund të jetë i mbrojtur nga Shteti i Kërkuar. Nëse Shteti i Kërkuar nuk mund të mbrojë informacionin në mënyrën e kërkuar nga Shteti Kërkues, Shteti Kërkues vendos nëse informacioni duhet të dorëzohet.

Neni 8

Pranueshmëria e Dokumenteve

1. Dokumentet, deklaratat, dhe llojet tjera të informacionit që shoqërojnë një kërkesë ekstradimi pranohen dhe njihen si prova në procedurë të ekstradimit nëse ato mbajnë certifikatën ose vulën e ministrisë apo të departamentit të drejtësisë apo të ministrisë apo departamentit përgjegjës për çështjet e jashtme të Shtetit Kërkues.

2. Dokumentet e certifikuara ose të vërtetuara në pajtim me paragrafin 1 të këtij neni nuk i nënshtrohen certifikimit, vërtetimit apo legalizimit të mëtejshëm.

Neni 9

Përkthimi

Të gjitha dokumentet e dorëzuara nga Shteti kërkues sipas këtij Traktati duhet të shoqërohen me përkthim në një gjuhë të Shtetit të Kërkuar, përveç nëse është rënë dakord ndryshe.

Neni 10

Arrestimi i Përkohshëm

1. Në rast urgjence, Shteti Kërkues mund të kërkojë arrestimin e përkohshëm të personit të kërkuar në pritje të dorëzimit të kërkesës për ekstradim dhe dokumenteve mbështetëse. Kërkesa për arrestim të përkohshëm mund të transmetohet drejtpërdrejt në mes të Departamentit Amerikan të Drejtësisë dhe Ministrisë së Drejtësisë së Republikës së Kosovës. Një kërkesë e

tillë mund të transmetohet edhe përmes Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Kriminale (Interpol).

2. Kërkesa për arrest të përkohshëm duhet të përmbajë:

- (a) një përshkrim të personit të kërkuar dhe të dhëna të tjera që mund të jenë të dobishme në identifikimin e personit;
- (b) nëse dihet, vendndodhja e personit të kërkuar;
- (c) një deklaratë të shkurtër të fakteve të çështjes, duke përfshirë, nëse është e mundur, kohën dhe vendin e veprës penale;
- (d) një përshkrim të ligjit/ligjeve që janë shkelur;
- (e) informacion në lidhje me urdhër arrest apo paraburgim; dhe
- (f) një deklaratë që dëshmon se kërkesa e ekstradimit dhe dokumentet mbështetëse do të sigurohen brenda afatit të përcaktuar në këtë Traktat.

3. Shteti Kërkues duhet të njoftohet, pa vonesë, për arrestimin e përkohshëm ose arsyet për ndonjë pamundësi për të vazhduar me kërkesën.

4. Personi që është i arrestuar përkohësisht mund të lirohet nga ndalimi pas skadimit së periudhës prej gjashtëdhjetë (60) ditësh nga dita e arrestimit të përkohshëm në bazë të këtij Traktati, nëse autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar nuk e ka pranuar kërkesën e ekstradimit dhe dokumentet mbështetëse të kërkuara në nenin 7.

5. Nëse personi, ekstradimi i të cilit kërkohet, është mbajtur nën arrest të përkohshëm nga Shteti i Kërkuar, Shteti Kërkues mund ta përmbushë detyrimin e tij për të përcjellë kërkesën e tij për ekstradim dhe dokumentet mbështetëse nëpërmjet kanaleve diplomatike në përputhje me nenin 7, me dorëzimin e kërkesës dhe dokumenteve tek Ambasada e Shtetit të Kërkuar në Shtetin Kërkues. Në këtë rast, data e pranimit të kërkesës nga Ambasada do të konsiderohet të jetë data e marrjes nga Shteti i Kërkuar për qëllim të aplikimit të afatit kohor që duhet të plotësohet sipas paragrafit 4 i këtij neni, për të mundësuar vazhdimin e mbajtjes në ndalim të personit.

6. Fakti që personi i kërkuar është liruar nga ndalimi në pajtim me paragrafin 4 të këtij neni nuk duhet të pengoj riarrestimin e mëvonshëm dhe ekstradimin e atij personi nëse kërkesa e ekstradimit dhe dokumentet mbështetëse janë dorëzuar në një datë të mëvonshme.

Neni 11

Vendimi dhe Dorëzimi

1. Shteti i Kërkuar njofton menjëherë Shtetin Kërkues nëpërmjet kanaleve diplomatike, apo mënyrave tjera të përshtatshme, për vendimin e tij lidhur me kërkesën për ekstradim.

2. Nëse kërkesa është refuzuar në tërësi ose pjesërisht, Shteti i kërkuar ofron shpjegim për arsyet e refuzimit. Shteti i Kërkuar i ofron kopjet e vendimeve përkatëse gjyqësore sipas kërkesës.

3. Nëse kërkesa për ekstradim është aprovuar, autoritetet ekzekutive të Shtetit Kërkues dhe Shtetit të Kërkuar bien dakord për kohën dhe vendin për dorëzimin e personit të kërkuar.

4. Nëse personi i kërkuar nuk është larguar nga territori i Shtetit të Kërkuar nga ana e Shtetit Kërkues brenda kohës së paraparë me ligj të Shtetit të Kërkuar, personi i kërkuar mund të lirohet nga ndalimi, dhe Shteti i Kërkuar, në diskrecionin e tij, më pas mund të refuzojë ekstradimin për të njëjtën vepër penale.

Neni 12

Shtyrja e Procedurave të Ekstradimit dhe Shtyrja ose Dorëzimi i Përkohshëm

1. Kur personi ekstradimi i të cilit kërkohet është duke u ndjekur në Shtetin e Kërkuar, ai Shtet mund të shtyjë procedurën e ekstradimit kundër personit të kërkuar deri në përfundimin e procedurave të veta.

2. Në rastet kur përfundon procedura e ekstradimit dhe aprovohet kërkesa për ekstradim por personi i kërkuar është duke u ndjekur penalisht ose është duke vuajtur dënimin në Shtetin e Kërkuar, ai Shtet mund të:

- (a) shtyjë dorëzimin e personit të kërkuar deri në përfundimin e procedurës ose deri në vuajtjen e dënimit; apo
- (b) dorëzojë përkohësisht personin tek Shteti Kërkues për qëllime të ndjekjes penale.

3. Në rastin e dorëzimit të shtyrë, personi mund të mbahet në ndalim deri në dorëzim.

4. Personi i dorëzuar përkohësisht duhet të mbahet në ndalim në Shtetin Kërkues dhe t'i kthehet Shtetit të Kërkuar pas përfundimit të procedurës ndaj këtij personi nga Shteti Kërkues, në përputhje me çdo kusht për të cilin Palët janë pajtuar. Kthimi i personit në Shtetin e Kërkuar nuk do të kërkojë ndonjë kërkesë të mëtejshme për ekstradim apo procedura tjera. Koha e kaluar në ndalim në territorin e Shtetit Kërkues në pritje të ndjekjes në atë Shtet mund të reduktohet nga koha e mbetur për tu shërbyer në Shtetin e Kërkuar në përputhje me ligjin e Shtetit të Kërkuar.

Neni 13

Kërkesat për Ekstradim apo Dorëzim të Parashtruara nga disa Shtete

Nëse Shteti i Kërkuar pranon kërkesa nga Shteti Kërkues apo nga ndonjë Shtet apo Shtete tjera për ekstradim ose dorëzim të të njëjtit person, qoftë për të njëjtën vepër penale apo për vepra të ndryshme, autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar do të përcaktojë se cilit Shtet, nëse duhet, do të ia dorëzojë personin. Në vendimin e tij, Shteti i Kërkuar do të marrë parasysh të gjithë faktorët relevantë, duke përfshirë, por jo kufizuar në:

- (a) nëse kërkesat janë bërë në bazë të një traktati;

- (b) vendin ku secila prej veprave penale është kryer;
- (c) interesat përkatëse të Shteteve Kërkuese;
- (d) seriozitetin e veprave penale;
- (e) shtetësinë e viktimës;
- (f) mundësinë e ndonjë ekstradimi të mëvonshëm midis Shteteve Kërkuese; dhe
- (g) rendin kronologjik në të cilin kërkesat janë pranuar nga Shtetet Kërkuese.

Neni 14

Konfiskimi dhe Dorëzimi i Sendeve

1. Deri në masën e lejuar sipas ligjit të tij, Shteti i Kërkuar mund të konfiskojë dhe t'i dorëzoj Shtetit Kërkues të gjitha sendet që janë të lidhura me ndonjë vepër për të cilën është kërkuar ekstradimi ose që mund të kërkohej si provë në Shtetin Kërkues. Sendet e përmendura në këtë nen mund të dorëzohen edhe kur ekstradimi nuk mund të bëhet për shkak të vdekjes, zhdukjes, apo arratisjes së personit të kërkuar.
2. Shteti i Kërkuar mund të kushtëzojë dorëzimin e sendeve me një siguri të pranueshme nga Shteti Kërkues se sendet do të kthehen në Shtetin e Kërkuar sa më shpejt që të jetë e mundur. Shteti i Kërkuar mund të shtyjë dorëzimin e sendeve të tilla nëse ato janë të nevojshme si dëshmi në Shtetin e Kërkuar.
3. Të drejtat e palëve të treta në sendet e tilla duhet të respektohen në mënyrën e duhur në përputhje me ligjet e Shtetit të Kërkuar.

Neni 15

Parimi i Specialitetit

1. Personi i ekstraduar në bazë të këtij Traktati nuk mund të ndalohej, gjykohej apo dënohej në Shtetin Kërkues përveç kur:
 - (a) ndonjë vepër për të cilën është lejuar ekstradimi, ose një vepër të emërtuar ndryshe e që përmban të njëjtin dënim apo dënim më të ultë dhe bazuar në të njëjtat fakte si tek vepra për të cilën është dhënë ekstradimi, me kusht që vepra e tillë është e ekstradueshme, apo është vepër penale më pak e përfshirë;
 - (b) ndonjë vepër penale të kryer pas ekstradimit të personit; ose
 - (c) ndonjë vepër penale për të cilën autoriteti kompetent i Shtetit të Kërkuar, që për Shtetet e Bashkuara është autoriteti ekzekutiv, miraton paraburgimin, gjykimin apo dënimin e personit. Për qëllime të këtij nënparagrafi:
 - (i) Shteti i Kërkuar mund të kërkojë dorëzimin e dokumentacionit të kërkuar në nenin 7; dhe

- (ii) personi i ekstraduar mund të paraburgoset nga Shteti Kërkues për një periudhë 90-ditore, ose për një periudhë kohore siç autorizohet nga Shteti i Kërkuar përderisa merret me përpunimin e kërkesës.

2. Personi i ekstraduar në bazë të këtij Traktati nuk mund të jetë subjekt i ekstradimit të mëtejshëm apo dorëzimit për ndonjë vepër penale të kryer para ekstradimit përveç nëse pajtohet Shteti Kërkues.

3. Paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni nuk ndalojnë arrestimin, gjykimin, ose dënimin e personit të ekstraduar, apo ekstradimin e mëtejshëm ose dorëzimin e atij personi nëse:

- (a) ai person largohet nga territori i Shtetit Kërkues pas ekstradimit dhe vullnetarisht kthehet në të; ose
- (b) ai person nuk largohet nga territori i Shtetit Kërkues brenda 20 ditëve nga dita që është i lirë të largohet.

4. Dispozitat e këtij neni nuk zbatohen në rast të heqjes dorë nga ekstradimi sipas nenit 16, nënparagrafi (a).

Neni 16

Heqja dorë dhe Ekstradimi i Thjeshtuar

Shteti i Kërkuar mund të përshpejtojë transferimin e personit të kërkuar për tek Shteti Kërkues:

- (a) kur personi i kërkuar heq dorë nga ekstradimi dhe në rast të tillë autoriteti gjyqësor kompetent para të cilit është hequr dorë, mund të urdhërojë transferimin e personit tek Shteti Kërkues pa procedura të mëtejshme; ose
- (b) kur personi i kërkuar pajtohet me ekstradimin apo me një procedurë të thjeshtuar të ekstradimit, në rast të tillë Shteti i Kërkuar mund të dorëzojë personin sa më shpejtë që është e mundur.

Neni 17

Transiti

1. Secili Shtet mund të autorizojë transportin përmes territorit të tij të një personi i cili i dorëzohet Shtetit tjetër nga një Shtet i tretë apo nga Shteti tjetër në një Shtet të tretë për qëllime të ndjekjes penale, shqiptimit apo vuajtjes së dënimit. Kërkesa për transit transmetohet nëpërmjet kanaleve diplomatike ose drejtpërdrejt në mes të Departamentit Amerikan të Drejtësisë dhe Ministrisë së Drejtësisë së Republikës së Kosovës. Po ashtu mund të përdoret ndihma e Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Kriminale (Interpol) për të transmetuar një kërkesë të tillë. Kërkesa për transit duhet të përmbajë një përshkrim të personit që duhet transportuar dhe një deklaratë të shkurtër të fakteve të çështjes. Personi në transit mbahet në ndalim gjatë periudhës së transitit.

2. Nuk kërkohet autorizim në rastet kur është përdorur transporti ajror nga një Shtet dhe nuk është planifikuar aterrim në territorin e Shtetit tjetër. Nëse

ndodh një aterrim i paplanifikuar, Shteti në të cilin ndodh aterrimi i paplanifikuar mund të kërkojë një kërkesë për transit në pajtim me paragrafin 1. Shteti në të cilin ndodh aterrimi i paplanifikuar ndërmerr të gjitha masat e nevojshme për të parandaluar personin të arratiset derisa të kryhet transit, përderisa çdo kërkesë transit merret brenda 96 orëve nga aterrimi i paplanifikuar.

Neni 18

Përfaqësimi dhe Shpenzimet

1. Shteti i Kërkuar këshillon, ndihmon, paraqitet në gjykatë në emër të, dhe përfaqëson interesat e Shtetit Kërkues në çdo procedurë që buron nga kërkesa për ekstradim.
2. Shteti Kërkues i paguan të gjitha shpenzimet që lidhen me përkthimin e dokumenteve të ekstradimit dhe transportin e personit të dorëzuar. Shteti i Kërkuar i paguan të gjitha shpenzimet e tjera të shkaktuara në atë Shtet në lidhje me procedurat e ekstradimit.
3. Asnjëri Shtet nuk paraqet ndonjë kërkesë materiale ndaj Shtetit tjetër që del jashtë arrestimit, paraburgimit, ekzaminimit, apo dorëzimit të personave sipas këtij Traktati.

Neni 19

Konsultimi

Departamenti i Drejtësisë i Shteteve të Bashkuara të Amerikës dhe Ministria e Drejtësisë e Republikës së Kosovës mund të konsultohen drejtpërdrejtë me njëri tjetrin në lidhje me rastet individuale dhe në mbështetje të zbatimit efikas të këtij Traktati.

Neni 20

Kërkesa

Ky Traktat do të zbatohet për veprat penale të kryera para dhe pas datës së hyrjes së tij në fuqi.

Neni 21

Ratifikimi dhe Hyrja në Fuqi

1. Ky Traktat i nënshtrohet ratifikimit; instrumentet e ratifikimit do të shkëmbehen sa më shpejt që të jetë e mundur.
2. Ky Traktat hyn në fuqi me shkëmbimin e instrumenteve të ratifikimit.
3. Me hyrjen në fuqi, ky Traktat do të zëvendësojë ndërmjet Palëve, Traktatin Ndërmjet Shteteve të Bashkuara të Amerikës dhe Mbretërisë së Serbisë për Ekstradimin e ndërsjellë të të Arratisurve nga Drejtësia, të nënshkruar në Beograd më 25 tetor 1901 ("Traktati i 1901"), në lidhje me të

gjitha kërkesat për ekstradim të paraqitura në Shtetin e Kërkuar në ose pas kësaj date, dhe do të zbatohet për të gjitha kërkesat në pritje të bëra sipas Traktatit 1901 përveç rasteve të parashikuara në paragrafin 4 të këtij neni.

4. Dispozitat e Traktatit 1901 në lidhje me dokumentet e kërkuara si dhe pranueshmërinë dhe përkthimin e dokumenteve do të zbatohet për çdo procedurë të ekstradimit, në të cilën kërkesa e ekstradimit dhe dokumentet mbështetëse tashmë janë dorëzuar në Shtetin e Kërkuar në kohën që ky Traktat hyn në fuqi.

Neni 22

Ndërprerja

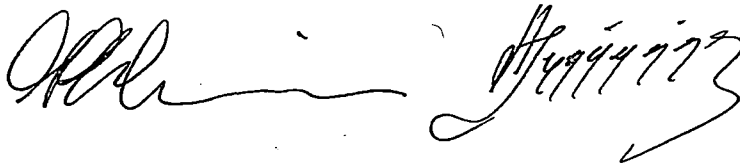
Secila Palë mund ta ndërpresë këtë Traktat në çdo kohë duke i ofruar njoftim me shkrim Palës tjetër nëpërmjet kanaleve diplomatike, dhe ndërprerja do të hyj në fuqi gjashtë muaj pas datës së një njoftimi të tillë.

NË DËSHMI TË KËSAJ, të poshtëshënuarit e autorizuar kanë nënshkruar këtë Traktat.

I PËRPILUAR në Prishtinë në _____, më 29 mars 2016, në dy kopje, në gjuhën angleze, shqipe dhe serbe, secili tekst njëlloj autentik.

PËR QEVERINË E
SHTETEVE TË BASHKUARA TË
AMERIKËS:

PËR QEVERINË E
REPUBLIKËS SË KOSOVËS:

SPORAZUM O IZRUČENJU

IZMEĐU

VLADE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

I

VLADE REPUBLIKE KOSOVA

SADRŽAJ

Preambula

Član 1	Obaveza izručenja
Član 2	Krivična dela za koja se vrši izručenje
Član 3.....	Politička i vojna krivična dela
Član 4	Prethodno krivično gonjenje
Član 5	Zastarelost
Član 6	Kazna
Član 7.....	Postupak izručenja i potrebna dokumentacija
Član 8.....	Prihvatanje dokumenata
Član 9.....	Prevod
Član 10.....	Privremeno hapšenje
Član 11	Odluka i predaja
Član 12	Odlaganje postupka izručenja i odloženo odlaganje ili privremena predaja
Član 13	Zahtevi za izručenje ili predaju, podneti od strane nekoliko država
Član 14	Zaplena i predaja predmeta
Član 15.....	Princip specijalnosti
Član 16	Odricanje i pojednostavljeno izručenje
Član 17.....	Tranzit
Član 18	Zastupanje i troškovi
Član 19	Konsultacije
Član 20	Zahtev
Član 21	Ratifikacija i stupanje na snagu
Član 22.....	Prestanak

Vlada Sjedinjenih Američkih Država i Vlada Republike Kosovo (u daljem tekstu "Strane"),

Pozivajući se na ugovor između Sjedinjenih Američkih Država i Kraljevine Srbije o međusobnom izručenju begunaca od organa pravde, potpisan u Beogradu 25 oktobra 1901. godine,

Konstatujući da stranke trenutno primenjuju uslove tog Ugovora, i

Uzimajući u obzir želju za obezbeđenje efikasnije saradnje između ugovornih strana u borbi protiv kriminala i sa ciljem postizanja novog sporazuma za izručenje počinitelja krivičnih dela,

Dogovorile su se sledeće:

Član 1

Obaveza za izručenje

1. U skladu sa odredbama ovog Sporazuma Strane su saglasne da jedna drugoj izruče lica koja su tražena od strane vlasti države molioca radi krivičnog gonjenja, i izvršenja izrečene kazne za krivično delo za koje se može tražiti izručenje.
2. Obaveze navedene u stavu 1, uključujući i izručenje državljana zamoljene države, primenjivaće se bez obzira na etničku pripadnost lica moljene države.

Član 2

Krivična dela za koja vrši izručenje

1. Kao krivično delo za koje se može vršiti izručenje smatraće se ono krivično delo za koje se po zakonima obe države neko lice može lišiti slobode maksimalnom kaznom lišenja slobode od više od godinu dana ili kazniti težom kaznom.
2. U skladu sa odredbama ovog Sporazuma, pokušaj, zavera ili učešće u izvršenju krivičnog dela opisanih u stavu 1 ovog člana biće predmet izručenja.
3. Za svrhe ovog člana, svako krivično delo predstavlja krivično delo za koje se lice izručuje, ukoliko:
 - a) se zakonima države molioca i moljene države, predviđa da delovanje ili propuštanje delovanja predstavljaju krivično delo, a uspostavljeni su kao takva ili se nalaze u okviru iste kategorije krivičnih dela ili se opisuju kao krivično delo istom terminologijom;
 - b) je u pitanju krivično delo za koje federalni zakon Sjedinjenih Američkih Država zahteva prezentaciju pojedinih pitanja, samo u cilju uspostavljanja sudske nadležnosti saveznog suda Sjedinjenih Američkih Država, uključujući ali se ne ograničavajući na transport među federalnim državama ili korišćenja pošte ili drugih metoda koji utiču na međudržavnu i međunarodnu trgovinu; ili
 - c) krivično delo uključuje prevaru, izbegavanje poreskih obaveza, ili kontrolu uvoza ili izvoza roba ili novca, bez obzira da li zakoni zemlje molioca ili moljene zemlje predviđaju istu vrstu poreza ili dažbina ili kontrole za iste vrste robe ili isti iznos novca.
4. Ukoliko je krivično delo počinjeno van teritorije zemlje tražioca, izručenje će biti odobreno ukoliko zakoni moljene zemlje predviđaju kažnjavanje za krivično delo počinjeno van njene teritorije pod sličnim okolnostima. Ukoliko zakoni moljene države ne predviđaju kaznu za krivično delo počinjeno van njene teritorije u sličnim okolnostima, nadležni organ moljene države, a što će u slučaju Sjedinjenih Država biti izvršna grana vlasti, može odobriti izručenje po osnovu diskrecione vlasti, pod uslovom da su ispunjeni svi ostali zahtevi ovog sporazuma.

5. Zahtevi za izručivanje neće biti odbijeni ukoliko su jedino zasnovani na tome da je mesto izvršenja krivičnog dela u moljenoj državi.

6. Ukoliko je odobreno izručenje za krivično delo iz stava 1 ili 2, ono će takođe biti odobreno i za svako drugo krivično delo navedeno u tom zahtevu, čak i u slučaju kada je neko drugo krivično delo kažnjivo do godinu dana lišavanja slobode pod uslovom da su ispunjeni svi drugi uslovi za izručenje.

7. Kada se zahtev odnosi na sprovođenje kazne nad licem osuđenim za krivično delo koje se kvalifikuje za izručenje, ostatak neodslužene zatvorske kazne mora biti najmanje četiri meseca.

Član 3

Politička i vojna krivična dela

1. Izručenje se neće odobriti ako je krivično delo za koje se traži izručenje političko krivično delo.

2. Za potrebe ovog sporazuma sledeća dela se ne smatraju političkim krivičnim delima:

- (a) krivična dela za koje i država molilac, i moljena država imaju obavezu prema multilateralnom međunarodnom sporazumu da izruče traženo lice ili da prijavljuju slučaj svojim nadležnim organima, u cilju krivičnog gonjenja;
- (b) ubistvo, ubistvo iz nehata, zlonamerno ranjavanje, nanošenje teških telesnih povreda, napad sa namerom da se nanese teške telesne povrede, i težak seksualni nepad;
- (c) krivična dela koja obuhvataju kidnapovanje, otmicu ili bilo koji oblik nelegalnog pritvaranja, uključujući i uzimanje taoca;
- (d) krivična dela koja obuhvataju postavljanje, korišćenje, pretnju za korišćenje ili posedovanje eksplozivnih sredstava, zapaljivih ili razarajućih uređaja, ili bilo kojih bioloških, hemijskih ili radioloških sredstava, gde takav uređaj ili sredstvo može ugroziti život nanošenjem teških telesnih povreda, ili prouzrokovati znatnu imovinsku štetu; i
- (e) zavera ili pokušaj za izvršenje bilo koje od navedenih krivičnih dela, ili pomaganje ili podsticanje drugog lica da izvrši ili pokuša da izvrši takvo krivično delo.

3. Uprkos uslovima navedenim u stavu 2 ovog člana, izručenje se neće odobriti ukoliko nadležni organ zamoljene države, što je u slučaju za Sjedinjene Američke Države organ izvršne grane vlasti, utvrdi da je zahtev za izručenje politički motivisan:

4. Nadležni organ zamoljene države, gde će u tom slučaju za Sjedinjene Američke Države biti organ izvršne grane vlasti, može odbiti izručenje za krivična dela koja prema vojnom zakonu ne predstavljaju krivična dela slična onima iz običnog krivičnog zakona.

Član 4

Prethodno krivično gonjenje

1. Izručenje će biti odbijeno u slučajevima kada je traženo lice osuđeno ili oslobođeno u moljenoj državi za krivično delo za koje se traži izručenje.
2. Za svrhe ovog člana, lice se ne smatra da je osuđeno ili oslobođeno u slučajevima kada su nadležni organi moljene države:
 - (a) odlučili da ne gone krivično traženo lice za dela za koje se traži izručenje;
 - (b) odlučili da prekinu bilo koji pokrenuti krivični postupak protiv traženog lica za ova dela; ili
 - (c) se još uvek vodi istraga ili preduzimaju mere protiv traženog lica za ista dela za koja se traži izručenje.
3. U slučajevima kada moljena država ima sporazum o priznanju i izvršenju krivičnih presuda u trećoj zemlji, izručenje se može odbiti ako je traženo lice osuđeno ili oslobođeno u toj trećoj državi za krivično delo za koje se traži izručenje.

Član 5

Zastarelost

Moljena država donosi odluku da odobri zahtev za izručenje samo uzimajući u obzir zakon države molioca o zastarevanju, a zakon moljene države o zastarelosti. Država molilac će dati izjavu u vezi njenog zakona o zastarevanju a u vezi zaključka moljene države.

Član 6

Kazna

U slučajevima kada se za krivično delo za koje se traži izručenje izriče smrtna kazna po zakonima države molioca, ali se ne kažnjava smrću po zakonima moljene države, moljena država može da odbije izručenje, osim ako država molilac moljenoj državi pruži garanciju da protiv tražene lica neće biti izrečena smrtna kazna, ili ako se iz proceduralnih razloga ta garancija ne može obezbediti od strane države molioca, uz garanciju da se smrtna kazna, čak i ako je izrečena, neće izvršiti. Ako država molilac pruži garanciju u skladu sa ovim članom, moljena država će izvršiti izručenje, a država molilac mora delovati u skladu sa garancijom.

Član 7

Postupak izručenja i potrebna dokumentacija

1. Svi zahtevi za izručenje dostavljaju se putem diplomatskih kanala.
2. U svim zahtevima moraju biti priloženi:
 - (a) dokumenti, izjave ili druge vrste informacija koje opisuju identitet, nacionalnost i verovatnu lokaciju lica koje se traži;
 - (b) informaciju koja opisuje činjenice krivičnog dela i istorijat postupka po predmetu;
 - (c) tekst jednog ili više zakona koji opisuju delo ili krivična dela za koja se traži izručenje i kaznu ili kazne;
 - (d) izjava o bilo kom vremenskom ograničenju u državi molioocu, za krivično gonjenje, izricanje ili izdržavanje kazne; i
 - (e) dokumenti, izjave ili druge vrste informacija navedene u stav 3 ili 4 ovog člana.
3. Pored zahteva navedenih u stav 2 ovog člana, zahtevu za izručenje lica koja se traži zbog krivičnog gonjenja takođe mora biti priloženo:
 - (a) kopija naloga za hapšenje ili pritvor izdatog od strane sudije ili drugog nadležnog organa;
 - (b) kopija optužnice, ako postoji; i
 - (c) takve informacije treba da obezbede osnovan temelj da se veruje da lice koje se traži je počinilo krivično delo ili krivična dela za koje se traži izručenje.
4. Osim zahtevima navedenih u stav 2 ovog člana, zahtevu za izručenje lica koja se traži zbog izricanja kazne ili izdržavanja kazne mora biti priloženo:
 - (a) kopija odluke o kazni, ili, ako kopija nije dostupna, izjava od strane nadležnog sudskog ili drugog nadležnog organa koja dokazuje da je lice osuđeno ili proglašeno krivim;
 - (b) informacija koja utvrđuje da je lice koja se traži lice kome je dokazana krivica; i
 - (c) ako je licu izrečena kazna, kopija izrečene presude, ili ako kopija nije dostupna, izjava od strane sudske vlasti ili drugog nadležnog organa kojom se dokazuje kakva je kazna izrečena, kao i izjava o tome do koje mere je lice izdržalo kaznu.
5. Ako je lice koje se traži osuđeno ili proglašeno krivim u odsustvu, država molilac dostavlja potrebne informacije iz stavova 2, 3 (c), i 4 ovog člana kao i izjavu prihvatljivu za nadležni organ zamoljene države, koja je za Sjedinjene države organ izvršne grane vlasti, u vezi okolnosti pod kojima je lice bio odsutno u krivičnom postupku, ako postoje, i koja će biti na raspolaganju licu koja se traži, a koje će imati novo suđenje ili drugi postupak sudskog preispitivanja ako je lice izručeno.

6. Ako zamoljena država zahteva dodatne informacije kako bi se omogućilo donošenje odluke o zahtevu za izručenje, država molilac može pružiti takve informacije u odgovarajućem roku određenom od strane moljene države.

Takve dodatne informacije se mogu tražiti i obezbediti direktno između Američkog ministarstva pravde i Ministarstva pravde Republike Kosovo.

7. Kada država molilac predviđa dostavljanje posebno osetljivih informacija kao podršku svom zahtevu za izručenje, ona može konsultovati moljenu državu da utvrdi meru u kojoj informacija može biti zaštićena od strane zamoljene države. Ako zamoljena država ne može da zaštiti informaciju na način koji zahteva država molilac, država molilac će odlučiti da li treba uopšte da dostavi tu informaciju.

Član 8

Prihvatanje dokumenata

1. Dokumenti, izjave, i druge vrste informacija koje su priložene zahtevu za izručenje, prihvataju se i priznaju kao dokaz u postupku izručenja ako poseduju potvrdu ili pečat Ministarstva za pravdu, ili nadležnog Ministarstva ili Ministarstva za inostrane poslove države molioca.

2. Potvrđeni ili overeni dokumenti u skladu sa stavom 1 ovog člana ne podležu daljoj sertifikaciji, autorizaciji ili legalizaciji.

Član 9

Prevod

Uz sva dokumenta dostavljena od države molioca biće dostavljen i prevod istih na jezik moljene države, osim ako se drugačije ne dogovori.

Član 10

Privremeno hapšenje

1. U hitnim slučajevima, država molilac može da traži privremeno hapšenje traženog lica, dok se čeka dostavljanje zahteva za izručenje kao i prateća dokumentacija. Zahtev za privremeno hapšenje može da se dostavi direktno između ministarstva pravde SAD i Ministarstva pravde Republike Kosovo. Takav zahtev se može preneti i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

2. Zahtev za privremeno hapšenje mora da sadrži:

- (a) opis traženog lica i druge podatke koji mogu biti korisni za identifikaciju lica;
- (b) ako je poznato, lokacija lica koja se traži;
- (c) kratka izjava o činjenicama predmeta, uključujući, ako je moguće, vreme i mesto krivičnog dela;
- (d) opis zakona koji su prekršeni;

- (e) informacije u vezi sa nalogom za hapšenje ili pritvor; i
- (f) izjavu da će zahtev za izručenje i prateći dokumenti biti obezbeđeni u roku navedenom u ovom Sporazumu.

3. Država molilac mora bez odlaganja da bude obavještena o privremenom hapšenju ili o razlozima ukoliko nije moguće nastaviti sa realizovanjem zahteva.

4. Saglasno ovom sporazumu lice koje je privremeno uhapšeno može biti pušteno iz pritvora nakon isteka perioda od šezdeset (60) dana od dana privremenog hapšenja, ako izvršni organ zamoljene države nije primio zahtev za izručenje i prateću dokumentaciju propisanu u članu 7.

5. Ako se lice čije se izručenje traži drži u privremenom pritvoru od strane moljene države, država molilac može ispuniti svoju obavezu da prenese svoj zahtev za izručenje i prateću dokumentaciju diplomatskim putem u skladu sa članom 7, dostavljajući zahtev i dokumente kod ambasade moljene države u državi moliocu. U ovom slučaju, datum prijema zahteva od strane ambasade se smatra datum prijema od strane moljene države sa ciljem primene vremenskog roka ispunjenja iz stava 4 ovog člana, kako bi se omogućilo dalje zadržavanje tog lica.

6. Činjenica da je traženo lice pušteno iz pritvora u skladu sa stavom 4 ovog člana neće sprečiti kasnije ponovno hapšenje i izručenje tog lica, ako zahtev za izručenje i prateća dokumentacija budu podneti sa kasnijim datumom.

Član 11

Odluka i dostava(iskoruka)

1. Moljena država će odmah diplomatskim putevima ili drugim odgovarajućim načinom obavestiti državu molioca, o odluci u vezi zahteva za izručenje.

2. Ako je zahtev odbijen u potpunosti ili delimično, zamoljena država daje objašnjenje o razlozima za odbijanje. Moljena država će obezbediti kopije odnosnih sudskih odluka po zahtevu.

3. Ako je zahtev za izručenje odobren, izvršni organi države molioca i moljene države će se dogovoriti o vremenu i mestu izručenja traženog lica.

4. Ukoliko se traženo lice ne izvede sa teritorije moljene države od strane države molilje u propisanom roku po zakonu moljene države, traženo lice može biti pušteno iz pritvora, a moljena država po svom diskrecionom pravu kasnije može odbiti izručenje po osnovu istog krivičnog dela.

Član 12

Odlaganje postupka izručenja i privremeno odlaganje ili privremeno izručenje

1. Kada se lice čije se izručenje traži goni u moljenoj državi ta država može da odloži postupak izručenja protiv traženog lica do završetka svojih postupka.

2. Kada su radnje postupaka izručenja okončane i izručenje odobreno, ali se traženo lice krivično goni ili izdržava kaznu u moljenoj državi, ta država može:

(a) da odloži predaju traženog lica do završetka postupka ili do odsluženja kazne; ili

(b) da privremeno preda lice državi molioocu radi krivičnog gonjenja.

3. U slučaju odloženog izručenja, lice se može zadržati u pritvoru do izručenja.

4. Privremeno izručeno lice će biti držano u pritvoru u državi molioocu i biće vraćeno moljenoj državi nakon završetka postupka protiv tog lica od strane države molioaca, u skladu sa bilo kojim uslovima o kojima se strane dogovore. Za povratak tog lica u moljenu državu neće se zahtevati nikakav dalji zahtev za izručenje ili drugi postupak. Vreme provedeno u pritvoru na teritoriji države molioaca u čekanju za gonjenje u toj državi može biti umanjeno (izračunati) na račun vremena koje to lice treba da služi u moljenoj državi u skladu sa zakonom moljene države.

Član 13

Zahtevi za izručenje ili predaju podneti od strane više država

Ako moljena država primi zahteve od države molioaca ili od neke druge države ili država za izručenje ili predaju istog lica, bilo zbog istog dela ili za različita dela, izvršni organ moljene države će odrediti kojoj državi će izručiti lice ili uopšte to lice neće izručiti. U svojoj odluci, zamoljena država će razmotriti sve relevantne faktore, uključujući, ali se ne ograničavajući na sledeće:

(a) da li su zahtevi učinjeni na osnovu sporazuma;

(b) mesto gde je svako od krivičnih dela izvršeno;

(c) interese države molilje;

(d) ozbiljnost krivičnih dela;

(e) nacionalnost žrtve;

(f) mogućnost mogućih narednih izručenja među državama moliocima; i

(g) vremenski redosled u kojem su zahtevi primljeni od strane države molioaca.

Član 14

Zaplena i predaja stvari

1. Do mere propisane zakonom moljene države ista može zapleniti i predati državi molioocu sve stvari koje su povezane za bilo koje krivično delo za koje se traži izručenje, ili koje mogu biti tražene kao dokaz u državi molioocu. Stvari koje su navedene u ovom članu mogu biti isporučene čak i kada izručenje nije moguće zbog smrti, nestanka ili begstva traženog lica.

2. Moljena država može da uslovi isporuku stvari nakon dobijanja zadovoljavajućih uverenja od strane države molioaca da će stvari biti vraćene moljenoj državi u najkraćem praktičnom roku. Moljena država može odložiti isporuku takvih stvari ukoliko su iste zahtevane kao dokaz u moljenoj državi.

3. Prava trećih strana na te stvari će biti u potpunosti poštovana u skladu sa zakonima moljene države.

Član 15

Princip specijalnosti

1. Izručeno lice na osnovu ovog sporazuma ne može biti uhapšeno, suđeno ili kažnjeno u državu moliocu, osim za:

- (a) bilo koje krivično delo za koje je odobreno izručenje, ili neko krivično delo drugačije kvalifikovano, koje nosi istu ili manju kaznu i na osnovu istih činjenica kao i delo za koje se odobrava izručenje, pod uslovom da se za takvo delo može odobriti izručenje, ili je u pitanju niže krivično delo;
- (b) bilo koje krivično delo počinjeno nakon izručenja lica u pitanju; ili
- (c) krivično delo za koje nadležni organ moljene države, što je za Sjedinjene Američke Države organ izvršne grane vlasti, odobrava pritvor, suđenje ili kažnjavanje lica. Za svrhe ovog podstava:
 - (i) zamoljena država može da zahteva dostavljanje dokumentacije zatražene na osnovu člana 7; i
 - (ii) izručeno lice može biti pritvoreno od države molioca za period od 90 dana, ili za duži vremenski period, ako moljena država to odobri dok razmatra dati zahtev.

2. Izručeno lice na osnovu ovog sporazuma ne može biti predmet budućeg zahteva za izručenje ili izručenja, za drugo krivično delo počinjeno pre izručenja, osim ako se o tome slaže država molilac.

3. Stavovi 1 i 2 ovog člana ne sprečavaju hapšenje, suđenje ili kažnjavanje izručenog lica, ili dalje izručenje ili izručenje tog lica, ako:

- (a) to lice napusti teritoriju države molioca nakon izručenja i dobrovoljno se vrati; ili
- (b) to lice ne napusti teritoriju države molioca u roku od 20 dana od dana kada je slobodno da napusti tu državu.

4. Odredbe ovog člana se ne primenjuju u slučaju odricanja od izručenja iz člana 16, podstav (a).

Član 16

Odricanje i pojednostavljeno izručenje

Zamoljena država može ubrzati prebacivanje traženog lica u državu molioca:

- (a) kada se traženo lice odrekne izručenja, a u tom slučaju nadležni pravosudni organ pred kojim se lice odreklo može da naredi prebacivanje tog lica u državu molioca bez daljeg postupka; ili

- (b) kada traženo lice pristane na izručenje ili na pojednostavljeni postupak izručenja, te u takvom slučaju moljena država može isporučiti to lice što brže moguće.

Član 17

Tranzit

1. Svaka država može ovlastiti prevoz preko svoje teritorije za lice koja se izručuje u drugu državu od strane treće države ili neke druge države u treću državu za potrebe krivičnog gonjenja, izricanja kazne, ili izdržavanja kazne. Potražnja za prolaz se dostavlja diplomatskim kanalima ili direktno između američkog Ministarstva pravde i Ministarstva pravde Republike Kosovo. Za dostavu takvog zahteva se takođe može koristiti pomoć Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol). Zahtev za tranzit mora da sadrži opis lica koje se prevozi i kratku izjavu o činjenicama predmeta. Lice u tranzitu se zadržava u pritvoru tokom prevoza.

2. U slučajevima kada se koristi vazdušni saobraćaj od jedne države nije potrebno ovlašćenje, kao ni kada nije zakazano sletanje na teritoriji druge države. Ako dođe do neplaniranog sletanja, država u kojoj se desi neplanirano sletanje može zahtevati podnošenje zahteva za tranzit u skladu sa stavom 1. Država u kojoj dođe do neplaniranog sletanja preduzima sve neophodne mere da spreči bekstvo lica sve dok se obavlja tranzit, pod uslovom da je svaki zahtev za tranzit podnet u roku od 96 sati, od trenutka neplaniranog sletanja.

Član 18

Zastupanje i troškovi

1. Moljena država savetuje, pomaže, zastupa interese i pojavljuje se na sudu u ime države molioca u bilo kom postupku koji proizilazi iz zahteva za izručenje.

2. Država molilac plaća sve troškove za prevod dokumenata o izručenju i prevoz lica koja se izručuje. Moljena država plaća sve druge troškove nastale u toj državi u vezi sa postupkom izručenja.

3. Ni jedna država neće podneti bilo kakav materijalni zahtev protiv druge države, koji je izvan hapšenja, pritvora, ispitivanja, ili izručenja lica koja proističu na osnovu ovog sporazuma.

Član 19

Konsultacije

Ministarstvo pravde Sjedinjenih Američkih Država i Ministarstvo pravde Republike Kosovo mogu da se direktno konsultuju u pojedinačnim slučajevima u vezi efikasne primene ovog sporazuma.

Član 20

Zahtev

Ovaj sporazum će se primenjivati na krivična dela počinjena pre i posle datuma njegovog stupanja na snagu.

Član 21

Ratifikacija i stupanje na snagu

1. Ovaj sporazum podleže ratifikaciji; instrumenti ratifikacije će biti razmenjeni u najkraćem roku.
2. Ovaj Sporazum stupa na snagu razmenom instrumenata ratifikacije.
3. Stupanjem na snagu, ovaj Sporazum će na obe strane zameniti Sporazum između Sjedinjenih Američkih Država i Kraljevine Srbije o međusobnom izručivanju begunaca od pravde, potpisan u Beogradu 25 oktobra 1901 ("Sporazum iz 1901"), i u vezi svih zahteva za izručenje podnetim moljenoj državi na ili nakon tog datuma, i primenjivaće se za sve podnete zahteve koji čekaju, prema Sporazumu 190., osim u slučajevima predviđenim u stavu 4 ovog člana.
4. Odredbe Sporazuma iz 1901. u vezi sa traženim dokumentima kao i njihova prihvatljivost i prevodi će se primeniti za svaki postupak izručenja, u kojem su zahtev za izručenje i prateći dokumenti već dostavljeni moljenoj državi u vreme kada ovaj Sporazum stupa na snagu.

Član 22

Prestanak

Svaka ugovorna strana može da raskine ovaj sporazum u bilo kom trenutku, pružajući pismeno obaveštenje drugoj strani diplomatskim putevima, a prestanak stupa na snagu šest meseci nakon datuma takvog obaveštenja.

U POTVRDU GORE NAVEDENOG, dole potpisani ovlašćeni su potpisali ovaj Sporazum.

Sastavljen u Prištini , dana 29 marta 2016, u dva primerka, na engleskom, albanskom i srpskom jeziku, pri čemu je svaki tekst podjednako autentičan.

ZA VLADU
SJEDINJENIH AMERIČKIH
DRŽAVA:

ZA VLADU
REPUBLIKE KOSOVA:

